

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Blondus impetrata dimissione ab officio frustra tentat reducere affines suos haeresi imbutos. n. 24.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

tua Sion, ut edificentur muri Hierusalem, lapidem electum aliquando ipsum futurum innuisset Cælestis Hierusalem; " Licet nunquam, inquit, perueniam ad Cælum, modò te Deus glorificem, fiat voluntas tua.) Et, " Pone me ubi vis, age mecum liberè in omnibus; fiat, fiat, liberrimè, integerrimè, exactissimè.

1635.

XXII. Vltimis vitæ horis, cum iam præ debilitate vix loqui posset, prælegi sibi curauit Orationem illam Christi Domini quâ Apostolis valedicturus Patrem æternum precatu est; Et integram quidem sitientibus audiuit auribus, ad illa tamen potissimum verba adijciens animum *Pater quos dedisti mihi, volo ut ubi ego sum, & illi mecum sint, ut videant claritatem meam, quam dedisti mihi; quia dilexisti me ante constitutionem mundi.* Hoc nobis (inquit) vsquequaque conuenire videtur; extra autem hoc quid est quod meâ refert? die Dominico (qui dies fuit illi supremus) cum post duodecimam noctis, horâ non animaduersâ, ad subleuandam tussis molestiam paululum Syrupi accepisset, re compertâ, non mediocri affligebatur dolore quòd panis Angelici lumen diuinitate carendum ei esset. Et Rector quidem, qui illi de nocte adfuerat, optimum duxit eo illum impellere, ut exultâ propriâ voluntate, diuinæ acquiesceret, quò Christum imitaretur propius, qui proposito sibi gaudio sustinuit Crucem, & in ipsis mortis angustijs deleri se quodammodo ab æterno Patre passus est; neque longo opus fuit verborum circuitu ad persuadendum; illico enim " Domine, inquit, si vis me non communicare, sis benedictus.) & alios alijs conformitatis amorisque in Christum patientem actibus actus innectens, ijs fere verbis quæ in diuino officio sacro Parasceues die vsurpantur *Ego propter te flagellavi Aegyptum* &c Christi seruatoris benignitatem summis laudibus efferebat, qui sibi immerenti adeò fuisset propitius: Atque ut in Domini sui passionum aliquam saltem partem veniret, à Rectore petijt ut adhibita alterius opera, cum sibi vires non essent, flagellis in se animaduerneretur. Perspectâ hac mentis æquitate, bono iussus est esse animo; non enim priuandum esse eo quod tantopere optabat sacræ Communionis solatio. Dici facilè non potest quantis ad nuncium optatissimum inceserit lætitijs: quicumq; eum inuiscebat, hunc rogabat sibi ut congratularetur: & nê qua deesset non animi modò sed corporis mundities, manus ac pedes lauari, indusium & cætera voluit habere recentia, humi denique in strato vimineo collocari, uti humilis Domini Sacratissimum corpus, quâ posset submissione suscipere; datoque ad recollectionem aliquanto spatio in priorem lectum impositus, inter suauissima *Iesu* & *Mariæ* nomina, & illud vsitatum *fiat voluntas tua*, precumque præsidia quæ in commendatione animæ dici solent, spiritum Deo reddidit, exemplo futurus quàm expetenda res sit ijs præsidijs munitum ex hac vita decedere quæ Religioso in statu perseveranti deesse non possunt.

Oratione plurimum delectatur quam Christus valedicens suis vsurpauit.

Sanctissimæ Eucharistie sumende desiderium.

XXIV. *Blondus* interea septuagenario maior cum *Mutio* Generali agebat de officij sarcinâ deponenda, quam quintumdecimum iam annum

P p p

summâ

1635.

Blondus
impetrata
dimissione
applicat se
frustra ad
affluens in
Ecclesiam
aggregan-
dos.

Tangitur
Apoplexia

Eius virtu-
tes.

Monita ab
eo relicta.

summâ cum laude sua & Societatis incremento gestauerat; impetrata-
que dimissione, inter priuata virtutis exercitia animum applicuit ad af-
fines suos, si quos posset, in viam ab hæresi traducendos. In multis
enim prolibus ipse solus & vna soror fidem Catholicam fuerant ample-
xi. Fratri præsertim viro Equestri & opulento, Londino non procul ha-
bitanti, suisque ex illo nepotibus, hanc optabat precabaturque felicitatem.
Ea propter impunitatem à legibus in Sacerdotes latis, condonationemque
ostendebat, quam Rex Carolus amplissimis literis concesserat: Tum etiam
vt vbi liberet liceret commorari. Vt tamen ad colloquium à fratre admitte-
retur exorare nunquam potuit. Et si enim aliàs sapius id ille non refugerat
quando maius à legibus impendebat periculum: nunc importunitate prece-
tue nulla induci potuit ad congressum; seu illum senilis ætas metulosior de-
terrebat; seu in hæresi animus quam antea obdurator, seu, vt est auara se-
nectus, timor nè in fratrem sumptum facere cogeretur, quo certè *Blondus*
non egebat, neque si eguisset optasset. Illa itaque spe deiectus, se totum sibi
seruabat, nisi cum in absentia per Belgium noui Prouincialis, huius vicem
obire rogaretur. Ab eo tempore duos annos durauit incolumis; sub finem
deinde quadragesimæ humore ex capite in dextrum latus defluente iacuit ad
tres quatuorue dies vsu etiam linguæ impedito: tum naturâ quasi expergis-
cente ingrediendi & loquendi facultatibus restitutis, alterâ Pentecostes, cal-
culi doloribus oppressus & lethargo ætatem longæuam magnis cumulatam
meritis, & omni Ecclesiæ Sanctæ subsidio communitam exegit maturam æ-
ternitati: Sepultusque est solemnî ceremoniâ apud PP. Capucinos, tunc
temporis Regina gratiâ Londini commorantes. Vir cuius & animi vires
erant illustres, & congruentissima corporis temperatio, vt illæ nullo concitatorii affectu aut casu repentino turbarentur; hæc vix vllò vnquam morbo
tentata fuerit; Qui cum vigiliarum laborumque patientissimus esset, comi-
tate atque affabilitate nulli secundus, prudentiâ & consilio singularis, sum-
mis æque atq; infimis gratissimus, omnium animos facile sibi conciliabat,
& quod Collegijs in Anglia erectis ad foundationem deerat ex collectis sua
industria eleemosynis suppleuit, altera post *Personium* Missionis & Prouin-
ciæ columna, Cuius vt memoria non perpetua modò sed in futurum tempus
proficua sit hic adnectenda duxi quæ ab illo accepti præcepta ad vtiliter
Missionem Anglicanam peragendam. Sic enim scriptum reperio.

XXV. Cum vos, Patres mei, intueor qui in Anglia & qui in Belgio
statis ad messem Domini accincti, & simul mente verso quæ & quanta Prou-
incia mihi imbecilli à tot iam retro annis incubuit, non possum non vehe-
menti affectu diuinæ bonitati gratias agere quæ largitate donorum suorum
vos tam affluenter cumulauit vt non parua oneris parte me semper leuatum
esse fateri debeam ipsius in primis gratiâ, & vestrâ deinde coadiuuante virtute.
Quæ res impulit me hoc tempore vt vobis etiam gratias agant, & ad omnem
in Domino sollicitudinem adhorter, quo tam vberi gratiæ Deo, vt capistis,
constanter respondeatis.

Atque